

EL BAIX EMPORDÀ

gerard prohías

Models | Als nostres municipis, com als altres, el tema de la participació ciutadana ha agafat un protagonisme inusual i potser necessari, però estrany per a les nostres farragoses institucions. Estrany i difícil. Insòlit. No sé si a causa de l'adotzenament o del desengany, ens hem tornat ingràvids, abocats al buit dels multimèdia. I més durant els nostres estius, pendents del calaix i delitosos de barbacoes i/o *mojitos* perfumats amb *after-sun*.

L'Operació Model de Sant Feliu de Guíxols es mou a cavall de l'ocurrència i la practicitat. Els veïns protagonitzaran la imatge de la vila, a partir d'un càsting, a la manera dels programes televisius de més audiència. Els ganxons més vocacionalment exhibicionistes podran acomplir el seu delit d'aparèixer als diversos mitjans municipals, i l'Ajuntament no s'haurà de preocupar de les situacions confuses i molestes sorgides a l'empara dels drets d'imatge. Qui millor que els ciutadans per oferir una imatge al més fidel possible de la pròpia ciutat? Ja s'ha vist què passa quan s'acut als bancs d'imatges, generalistes i complaents, per promocionar un paisatge, un municipi, una marca. També Palafrugell ha decidit programar un càsting semblant per a la promoció de l'Empordà Digital: els cartells promocionals s'han dissenyat amb tot d'imatges dels palafrugellencs que voluntàriament van anar a fotografiar-se un dia de setembre al Mercat. El ciutadà és la joia de la corona, lliure d'impostos, participatiu i sense els meandres legalistes referents a la imatge.

Mudances | Canvis a les alcaldies baixempordaneses, fruit de les polítiques de pactes: un per sorpresa, a Castell-Platja d'Aro; i dos de pactats, a Vall-llobrega primer i després a Palafrugell. La socialista Padilla ha apartat de l'alcaldia l'històric Giraut, acomplint així un dels reptes atàvics del PSC. A Vall-llobrega, ha passat a l'inrevés d'allò que previsiblement passarà a Palafrugell, de forma signada prèviament a ambdues poblacions: el republicà Esteve ha cedit el càrrec al militant d'Iniciativa Guirado, de la mateixa manera que Medir, històric militant de l'esquerra verda, cedirà el ceptre de la batllia al republicà Sabrià. Per a alguns, lectures esbiaixades d'unes regles deficitàries; per a uns altres, la lògica consecució del possibilisme avalat pels vots. En fi, segurament heu sentit arguments en un i altre sentit, apel·lant sempre a l'ètica; sovint el més curiós és que des d'una mateixa trinxera se sent argumentar una cosa o altra segons bufa el vent. No sabria què dir-ne, d'aquests canvis d'alcaldia a mitja legislatura: tan sols sé que no són pas cap excentricitat; ans al contrari, resulten ja del tot ordinaris. Al cap i a la fi, tot està bé si acaba bé.

Modèliques | Les meves illes són les Formigues (no patiu, no en vull defensar cap pertinença), però també les Medes, és clar. Les unes formen part del meu paisatge més íntim (vist des de les roques d'Ase: de les roques Planes a Sant Sebastià); les altres pertanyen a l'àmbit de la pàtria petita. Quan aquest setembre va sortir la notícia d'un riu subterrani (d'aigua dolça, com haurien de ser tots els rius) que va de l'Estartit a la Meda Gran, no vaig poder deixar de pensar en el conflicte bizantí que es crearia si en comptes d'arribar a les illes empordaneses del nord, el riu arribés a les illes empordaneses del sud, des de qualsevol de les platges que les albiren. Palamosins, palafrugellencs i altres, si s'escaigués, s'enfrontarien matussers amb la mateixa passió que ho fan els colons israelians amb els palestins quan troben vetes d'aigua dessota el desert. Tant hi faria que no fos potable!

Sembla ser que aquest riu subterrani desemboca al fons de les roques de la Meda Gran, i que aquesta aigua un pèl més freda podria ser una causa directa de la bellesa i de la riquesa del fons marí. Als de l'Empordà Petit, ens fascinen les Medes; tan imprescindibles com el plàcid Montgrí o el cap de Begur, ferotge.

LA GARROTXA

joan sala

Les masoveries urbanes | S'ha presentat a Olot una proposta innovadora amb un doble objectiu: per un costat, pal·liar els problemes d'habitatge entre la gent jove que es vol emancipar de la família i no sempre té els recursos necessaris per pagar el que es demana d'un lloguer, i per l'altre, donar sortida als pisos buits i tot sovint mal conservats que es troben al nucli antic de la població. Hi ha pisos grans, a vegades amb un passat prou digne, alts de sostre, amb motlures de guix a sostres i parets i bonics finestrals, que una intervenció dignifica en gran manera. Altres vegades són cases senceres, estretes, amb diferents nivells aprofitables, des de la planta baixa, ran de carrer, apta per a un taller o una botiga, fins a les dependències de l'habitatge repartides en els pisos superiors. La proposta passa per oferir els pisos i les cases a uns preus

JOAN SALA